

Els cafès GILLENYA de tota classe i tamany

SON. ELS DE MÉS FORTALESA
ELS DE MÉS AROMA

SERRERIA i MAGATZEM: Passeig de Sunyer, Teléfon 332

DESPATX: Arraval alt de Jesús, 40. Teléfon 3

Carrer Metge Fortuny, 3 (davant La Fleca).-Reus

REPART A DOMICILI

EL BURGO PODRIDO

Pueblos que merecen malos gobiernos

El día primero de este Enero de 1918, los Municipios de España han podido ejercer un derecho nuevo. Un derecho por el que habían clamado en vano años y años. Un derecho que representa una amplia concesión a las aspiraciones autonomistas y a los principios liberales. Los municipios, digámoslo en breves palabras, no han pagado en este Enero de 1918 por la imposición del nombramiento de alcalde; lo han nombrado ellos; lo han escogido con libre disposición de su voluntad. ¿Con qué rectitud, con qué serenidad, con qué honradez se ha ejercido este derecho liberal en estas horas de vivo anhelo de libertad?

No vamos a adornar con laureles la frente de los regidores que han hecho buen uso de este derecho. Estos han cumplido con su deber. Y el cumplimiento exacto del deber es lo menos que puede pedirse en un momento en que las acciones humanas no están por debajo del deber, sino por encima del deber; en un momento en que las acciones humanas se elevan a sublimidad des heroicas. En un momento en que todo hombre hace más de lo que puede hacer; no es justo que la pluma se detenga en el relato del acto celebrado por el hombre que solo ha hecho lo que debía hacer. No. Lo justo es ascender al que sobrepasa los límites del deber para ofrecerlo como estímulo, como ejemplo, como aspiración ideal de toda vida soñadora. Lo justo es descender al que no ha sabido siquiera llegar con sus actos a los límites del deber, para presentarlo en su más humillante desnudez. El que supera su esfuerzo merece mención porque nos enseña el bien que debemos realizar; el que rebajó su esfuerzo merece mención por que nos enseña el mal de que debemos apartar nuestra voluntad.

¿Qué Municipios, en la elección de su alcalde, en la elección potestativa por primera vez de su autoridad primera, han cumplido con su deber, haciendo recto uso del derecho? ¿Qué Municipios han superado su deber sublimando, santificando el derecho? ¿Qué Municipios han avilantado el deber avilantando el derecho? De todos los casos hay ejemplos: de todos hablaremos. Hoy vamos a ocuparnos de un solo caso: el caso de Reus. Reus, de noble tradición liberal, de gloriosa prosapia republicana; Reus, que tiene el haber de sus ascendentes la secularización de su cementerio; que levanta en su plaza más urbana la estatua de Prim; que guarda en su historia electoral el triunfo de Pi y Margall después de la pérdida de las colonias; Reus ha avilantado el deber avilantan-

do el derecho. Ha echado un borrón sobre su escudo. Ha matado su prestigio. Ha ahogado con siete capas de tierra aquel fuego ideal que irradiaba por todo el campo de Tarragona. Ha dejado de ser lo que era. Ha renunciado a ser lo que tenía la obligación moral de ser. Ha malbaratado la herencia de sus padres dejando un patrimonio de ludibrio para sus hijos. Este acto del Municipio de Reus que, teniendo 21 concejales republicanos y tres monárquicos, vota a un alcalde maurista, no tiene perdón. No merece perdón. No hallará el perdón de nadie.

¿Es que por cuestiones locales los republicanos de Reus andaban desunidos? ¿Es que por viejas rencillas de campaña unos republicanos iban por la derecha y otros marchaban por la izquierda? ¿Es que por causticas consideraciones que solo tienen explicación en Reus, los republicanos se sentían más cerca de un maurista que de los otros republicanos? Nosotros, en este momento, en esta hora única de suprema responsabilidad y de diáfana claridad en las palabras y en la conducta, no entendemos al hombre que en su bagaje espiritual solo lleva cominerías y recuerdos de luchas de callejón; no podemos andar con el hombre cuyo horizonte se cierra en las últimas casas de la aldea o de la ciudad en que vive. No podemos entendernos con él. Así, el caso del Municipio de Reus, que para Reus será tal vez de conveniencia y de eficacia; que será para unos republicanos de Reus, seguramente, de trascendental beneficio, para nosotros para los que deseábamos que Reus fuera un valor ideal; para los que anhelábamos la superación en el ejercicio de este derecho nuevo; para los que aspirábamos y aspiramos a que nuestros hombres constituyan ejemplos que sean una esperanza; para los que se esfuerzan en torjar otra España para nosotros, decimos, el caso de Reus, es de una amarga inmoralidad.

¿Contra quién pueden ya clamar hombres que proceden en su vida pública en la forma que han procedido estos republicanos de Reus? ¿Contra quién? El Gobierno hace dejación en los Municipios de sus más provechosos atributos: el de nombramientos de alcaldes de Real Orden. Constituya este nombramiento del Gobierno un nombramiento que otendía en casi todos los casos la soberanía popular. Imponía de Real Orden una autoridad local que no tenía los sufragios de la localidad; un administrador de los intereses ciudadanos que no merecía la confianza de la ciudad. ¿No representaba conquistar un derecho de alto valor liberador conquis-

tar este derecho de elección? Pues aquí está el caso. Reus, que alcanza una mayoría republicana en el Ayuntamiento, demuestra la existencia de una mayoría republicana en la opinión electoral. ¿No hubiera sido una imposición contra la voluntad popular el nombramiento por Real Orden de un alcalde maurista? ¿Qué será ahora, pues, cuando el nombramiento contra la voluntad popular se extienda deliberadamente por los mismos representantes de esta voluntad? Los hijos de Reus que han encendido en fiebre revolucionaria las calles de la ciudad en horas menos memorables que esta hora que no saben vivir, habrían de haber desatado contra esos malos gobernantes locales las furias que han desatado otras veces contra los malos gobernantes de la nación. Habrían de haber arrojado al concejal maurista de la presidencia del Ayuntamiento y poner en el sillón presidencial a uno de los vintitún republicanos. Al mejor. Al más honrado. Al más capaz. Al de manos más limpias. Al de cerebro más claro. Al de voluntad más firme. Al de corazón más fuerte. Al de más dilatado horizonte espiritual. Habrían de haber puesto un republicano al frente del Municipio si tenían la convicción de que la ciudad era republicana.

Nada ha hecho el pueblo de Reus. Ha callado. Se ha resignado. Está dispuesto a soportar—él, que se llama liberal, que ve la estatua de Prim alzada en una de sus plazas, que ha secularizado el cementerio, que irradió luz por todo el campo de Tarragona—está dispuesto a soportar, con los votos republicanos, a un alcalde maurista. ¿Podrá disculparse esto con disculpa alguna? Los ingleses llaman «el burgo podrido» al distrito electoral que no tiene voluntad para elegir o que elige contra lo que representa su voluntad. Al distrito que se deja llevar por bajas pasiones ajenas a las nobles pasiones políticas.

Reus es hoy, en Cataluña, el burgo podrido. ¿No llegará un día en que amplíe su horizonte y vea que el problema de Reus no es uno de esos problemas universales que culminan en la vida espiritual de los hombres y de los pueblos? ¿No arribará para él la hora en que entienda que los pueblos y los hombres deben vivir inquietados por un ideal de superación? ¿No comprenderá alguna vez que no hay autoridad a pedir derechos si no saben ejercerse; que no puede exigirse sinceridad en los procedimientos de Gobierno cuando no se puede ofrecer esta misma sinceridad en la conducta política; que no se puede ordenar a los que gobiernan que respeten las leyes, cuando no sea dable ofrecer la seguridad de respeto a

los principios, más sagrados cien veces que las leyes?

En este grito de renovación que hiende el ambiente de España, no se clama únicamente por buenas costumbres en los hombres que desempeñan el Poder. Se clama también por que imperen buenas costumbres cívicas. En este caso concreto los que ejercen el Poder se han renovado, concediendo al pueblo un derecho que le pertenecía. Quienes no se han renovado son esos republicanos de Reus que no han sabido ejercer bien o que se han empeñado en ejercer mal este derecho.

Marcelino Domingo.

Consell provincial d'Agricultura i Ramaderia de Tarragona

Sessió del 2 de gener de 1918

Presidencia de don Josep Vidal i Barraquer amb assistència dels senyors Consellers don Ramon Vidiella, don Josep Querol, Enginyer Quefe del Servei Agronòmic i Inspector provincial d'Higiene i Sanitat Pequaria.

Fou excusada l'assistència per ocupacions urgents dels senyors Consellers don Josep M. Rendé, don Josep Compte, don Jaume Montlleó, don Joan Poblet, don Joan Corbella Alerany i don Anselm Guasch.

Llegida l'acta anterior, fou aprovada. Entrant-se en el despatx ordinari es donà conté per Secretaria del següent:

De un atent ofici de l'Excm. senyor Delegat Social d'aquesta Regió Agronòmica don Ignasi Girona, participant haver enviat a l'Iltm. senyor Director General d'Agricultura, Mines i Monts, la dimissió del càrreg amb que fou honorat per S. M. el Rey.

El Consell quedà enterat lamentant-ho.

De un B. L. M. de l'Enginyer Director de l'Escola de Viticultura i Enologia de Reus, manifestant que, una absència obligada per un curs de Viticultura i Enologia donat a Tivisa i el despatx d'assumptes de molt perentoria urgència, l'han impossibilitat de complimentar, amb la promptitut que desitjava, l'ofici d'aquest Consell referent a la bondat dels polisulfurs per a combatre l'oidium de la vinya, esp. en treu li serà possible emetre el corresponent informe que afecta a aquest importantíssim assumpte que remetrà a la Presidencia.

El Consell quedà enterat amb satisfacció.

D'altre B. L. M. del secretari de la Associació General de Ramaders del Regne anunciant l'envio d'una col·lecció de les Memories publicades per dita Associació en el passat any de 1917.

El Consell acordà haver vist amb gust l'anunci del valios obsequi de la Associació General de Ramaders del Regne i que tan prompte tinguin en-

trada en Secretaria, s'acusí rebut i es manifesti al senyor president de Corporació tan meritoria l'agraïment del Consell per sa delicada atenció i deferència.

Quedà enterada la Corporació d'una atenta carta Circular del Comité Permanent dels Congressos d'Economia Nacional, participant que l'Assamblea Nacional de Ferrocarrils se celebrará en la Cort els dies 20 al 27 del present mes de gener, a quin efecte s'acompanya documents que afecta al particular.

Seguidament el senyor president donà compte detalladament com individu de la Comissió organitzada per la Federació Agrícola Catalano-Balear que es traslladà a la Cort per a gestionar prop dels Poders Públics la importació de nitrat de sosa, sofre, etc., etc.; de l'actuació portada a cap per la mateixa i de ses impressions, quedant el Consell altament satisfet dels treballs de la Presidencia i demés senyors de l'esmentada Comissió.

Després de tractar altres importants assumptes que afecten a l'agricultura i ramaderia i de fer constar el Conseller don Ramon Vidiella sa disconformitat respecte a l'acord de la sessió anterior referent al cobro del contingent «Plagues del Camp», s'aixecà la sessió.

Crónica obrera

La solució d'un conflicte

Per fi, després de mig any de lluita i sufriments, s'ha solucionat la vaga que'ls vidriers sosteníem a les dues fàbriques dels patrons Vilella i Costa, del poble Nou i Badalona respectivament.

La solució no ha sigut un triomf, ja que les millores obtingudes no son la finalitat que l'organització obrera persegueix: la reivindicació. Pero elles per si soles demostren lo que pot el sindicat quan están compenetrats sos components de la necessitat de lluitar contra els nostres tirans explotadors.

A l'oposar nostres cèntims contra els milions de nostra burgesia, la derrota es fa imminent, si no s'adopten medis més eficassos i convincents.

En nostra lluita no hem sabut emprar, companys vidriers, més que una resistència passiva, que avui és causa de que nostres millores siguin solsament molt relatives.

Sols la duració d'una vaga de mig any després d'un any de treball i d'haver-ne sostingut un altra que durà mig any també, ens demostren que'ls vidriers, mentres tinguem un Vilella i un Costa que influixin amb sa altivessa a l'Unió de Vidrieres, no devem fer més vagues.

La pràctica en aquestes dues vagues ha de demostrar-nos que son necessaris altres medis més eficassos per a obtenir lo que ens nega aquesta mona-

truosa burgesia que guanyant milions ens sotmet el pacte de la fam' quan ens queixem demanant pa...

Hem lograt un augment del 7 per 100 en lloc del 12 per 100 que demanavem. Per a la elaboració mecànica, una tarifa que no és tampoc de nostra aspiració...

Tornem al treball descontents perquè sols la misèria en nostres llars ens venç, no les millores obtingudes, i ni ara ni mai hem de defallir en nostra empresa.

Tots ens hem convenut de quins ens provenen nostres misèries, tots sabem qui té la culpa de nostres mals, i units dintre del Sindicat serem més forts avui que ahir i cada dia més, per a exigir a nostres patrons, a nostres explotadors, la cessació en ses detencions, la negligitat de sos privilegis i monopolis.

Vidriers: avui més que mai, visca el nostre Sindicat! — El Comitè de vaga.

NOTA.—Com que fins a la segona quinzena d'aquest mes no s'cancel·larà el treball, als Sindicats que tenen votades subvencions o donatius, els avisarem oportunament per a que els sospenguin, doncs hi ha alguns malalts que no podem descuidar.

La vaga de paletes

Segueix sense resoldre la vaga que els oficials paletes de Reus plantejaren el passat dissabte.

El motiu és, per no haver-se'ls concedit l'augment del 25 per 100 en els salaris, que amb molts dies d'antelioritat sol·licitaren dels seus patrons.

Al parlar d'aquesta vaga hem de rectificar, per encàrreg d'una comissió de vaguistes que ahir ens visità, al company que fa l'Informació local. Digué aquest company que els patrons mestredescades concedien dos rals d'augment en lloc dels 5 que representa la demanda dels obrers, i a xò ens diu la comissió de vaguistes no ésser cert. També digué que comissions de vaguistes recorrien les obres en construcció, invitant als manobrers a que secundessin la vaga, lo que tampoc és cert, doncs a qui invitaren a secundar la vaga sigué als que trobaren feut treballs propis de paleta.

Comentaris breus

A Dinamarca no està, encara, tot podrí.

En altre lloc—en lloc preferent, que bé s'ho mereix—d'aquest nombre publicquem un vibrant, valent article d'En Marcellí Domingo, anàtema fulminant que des de «La Lucha» llença el diputat per Tortosa contra els possibilistes que han desacreditat, desprestigiant nostra tradició liberal i republicana, aquesta gran conquesta democràtica de poguer els Ajuntaments nomenar son president.

El recomanem eficaçment a «Las Circunstàncies» que, com és de suposar, no se'n haurà enterat.

O no haurà volgut enterar se'n.

El gest d'En Marcellí Domingo ens sembla bé, és mereixedor de l'aplaudiment de tots els qui hem vist amb fonda repugnància com els possibilistes han elevat a la presidència del nostre Ajuntament a un conservador; però no n'hi ha prou. Si el partit republicà català no vol carregar amb el sanbenet d'aquesta immoralitat política còmesa pels qui integren aquell partit, és necessari que procedeixi contra els mals republicans que aixís comprometen el seu bon nom. Precisa una resolució enèrgica. S'imposa la expulsió dels qui cometeren defecció tan execrable.

Es massa grossa la malifeta per a ésser perdonada.

De tots maneres, si el directori del partit republicà no hagués callat quan els possibilistes, en el plet de les Alcaldies, acudiren en auxili de l'alcalde de R. O., aqueix mateix senyor Sardà que ara han votat per a alcalde popular,

els seus amics haurien, potser, posat els peus més plans.

Però, en fi, «nunca es tarde...»

«Del enemigo el consejo», diu un adagi castellà.

I nosaltres be prou els digu'rem als possibilistes que la política de convencions havia «tenecido».

Ara no'ls hi queda altre remei que acceptar nostre últim consell.

Ca viar el fanal.

Què bé hi aniria, en lletres ben grosses, Círculo del Moro Muza, al fanalet de marres!

O si no, aquí va una altra solució:

Tota vegada que accepteu per quefe local a un conservador que no té interès en ésser maurista ni datista, podríeu nomenar quefes supremes i indiscutibles an En Maura i En Dato...

Fa?

Esteu, certament, senyors possibilistes, d'enhorabona.

Vos troben novament deslligats de tot compromís.

I podeu, per consegüent, tornar a fira...

Apa, que el camí és planer!

DE L'AJUNTAMENT

Sessió ilegal: Els de la conxorxa volen guanyar temps per a despedir empleats: 15 cessanties i altres tants nomenaments a favor de "correligionarios" de la majoria monàrquica: Fins despatxen un guarda passeigs!

Presidida pel conservador senyor Sardà, alcalde popular (?) pels vots dels possibilistes, a dos quarts d'una del mig dia i amb assistència dels regidors senyors Aguadé, Roig, Figueras, López, Bosch, Pallejá, Pons, Caselles, Colominas, Giró i Barbé, de la conxorxa possibilista conservadora, i Simó, Adserà, Clivillés, Pijoan, Loperena, Aulés, Segimón i Abelló, de les minorïes, comença la sessió.

El senyor Segimón, abans de donar-se lectura de l'acta fa constar l'ilegalitat de la sessió que es va a celebrar, perquè està convocada com de segona convocatória, essent aixís que no ha sigut convocada la de primera per impossibilitat material de fer-ho, tota vegada que s'ha de convocar amb 24 hores d'anticipació, i la sessió del dimars s'aixecà a dos quarts de tres de la tarda, essent les 12 del mig dia del dia següent l'hora senyalada per a la celebració de la sessió ordinària de primera convocatória. Per lo tant—acaba dient el senyor Segimón—no havent-se convocat la de primera convocatória no és legal la celebració de la de segona.

La Presidència i el senyor Aguadé diuen que no és aixís, escusant-se en que no és costum repartir convocatories per a les sessions de primera convocatória.

El senyor Pallejá enten que s'està fora de la legalitat amb aqueixa discussió i que es deu llegir i aprovar, abans que tot, l'acta.

Precisament es tractava d'una qüestió incidental sobre la valides de la sessió, i d'haver convingut en que la sessió no era vàlida, no hi havia lloc a la lectura de l'acta. No obstant, s'accedeix a lo proposat pel senyor Pallejá, i es dona lectura de l'acta de la sessió inaugural celebrada el dia primer dels corrents, que és aprovada, previes unes manifestacions del senyor Simó (Jaume) qui creu també que la sessió és ilegal, quedant en l'us de la paraula per a després del despatx ordinari.

El senyor Segimón es retira.

Lectura de l'acta de la sessió extraordinària de segona convocatória celebrada el 3 de l'actual. Aprovada.

Lectura del article 60 de la llei municipal en el que's disposa que en la segona sessió fixarà l'Ajuntament el número de Comissions permanents en que ha de dividir-se.

El senyor Aguadé presenta una proposició de la majoria en el sentit de que siguin 8 les comissions, les mateixes que el bien anterior, o siguin: Hisenda, Foment, Govern, Aigües Beneficència, Instrucció pública, Mercats i Cementiris.

Va a procedir se a la votació i el senyor Loperena demana la paraula preguntant a la majoria si ha tingut l'atenció de reservar alguns llocs en blanc a les minorïes per a que de son si designin els regidors que en volen formar part segons les seves aficions o aptituds.

El senyor Aguadé contesta negativa-

ment, i allavors el senyor Loperena qualifica d'arbitrari el procedir de la majoria, acordant-se finalment suspendre la sessió per a posar-se d'acord.

Reanuada la sessió als pocs minuts, se voten les comissions de comú acord. Ofici de la Juventut Caritativa invitant a l'Ajuntament a l'acte del repart de juguets i dolços als nens i nenes assilats a la Casa municipal de Caritat, que tindrà lloc a les tres de la tarda del dia 6 de l'actual, festiuitat dels Reis.

S'acorda que hi assisteixin els regidors que tinguin gust.

Ofici del senyor President de la Mancomunitat de Catalunya participant haver pres possessió del càrreg i oferint-se a l'Ajuntament. S'acorda correspondre al salut.

Comunicació del Govern civil de la província, donant trasllat de la resolució de la Comissió provincial al recurs d'alçada interposat per don Emili Rull contra l'acord d'aquest Ajuntament, sobre enagenació d'una parcela de terreny en el Camí dels Morts. A la comissió.

Estat liquidació de lo recaudat per don Josep Capdevila en concepte de Guarderia rural, per compte de l'Ajuntament en l'any 1917. A la comissió. Declaració de pobresa del moço Josep Llop Sentís, del reemplaç de 1913. Comptes. Aprovats.

Després del despatx ordinari el senyor Simó (Jaume) insisteix en impugnar la legalitat de la sessió que s'està celebrant, tota vegada que havent acordat l'Ajuntament celebrar una sessió ordinària per setmana i essent considerada ordinària la constitutiva de l'Ajuntament, no hi ha lloc a la celebració de la d'avui. Com si—ni que existeixen els de la majoria en la valides de la sessió, opinant que la constitutiva és extraordinària, els senyors Simó i Loperena (que havia demanat la paraula) renuncien a insistir per la seva part en l'assumpte, salvant el parer de les minorïes. En tot cas ja es veurà si és legal o no si algun perjudicat interposé el corresponent recurs.

El senyor Aguadé presenta una proposició que sotscriuen tots els regidors de la majoria monàrquica proposant se ratifiqui el nomenament fet en l'anterior Ajuntament d'oficial de quintes a favor de don Silvá Gil Pérez, qui actuarà d'oficial major a l'ensem. Així mateix presenta el senyor Aguadé altra proposició sotscrita pels mateixos senyors, deixant cessants a QUINZE EMPLEATS, entre ells adhuc un modest guarda passeigs, i posant en son lloc a altres tants correligionarios (de tots tres Centres Dinàstics).

El senyor Simó (Jaume) demana que es desglosin les dugues proposicions per a poguer discutir per separat la primera i aixís no veure's obligat a votar contra ambdues.

El senyor Aguadé s'hi oposa.

El senyor Loperena anuncia el vot en contra de la minoria nacionalista re-

publicana, enc que no vol donar l'espectacle que donaven els poss bilistes quan la majoria anterior feia alguna cessantia. Solament vol recullir la afirmació de que es tracta de reposicions, essent aixís que es nomenen empleats que mai ho han estat i en canvi se declara cessants a antics empleats que se'ls fa víctimes de les lluites bizantines de que es lamentà el senyor Pallejá en la sessió constitutiva de l'Ajuntament. Aquests empleats que despatxa l'actual majoria no tenen altre defecte ni se'ls pot acusar de res més que de no ésser afectes a la política dels que ara maren.

El senyor Simó (Jaume) pregunta perquè no s'ha cridat concurs per a proveir la plaça d'Oficial major que és molt més important que la d'oficial de quintes.

El senyor Aguadé es vol excusar dient que el Silvano ja va entrar per concurs a oficial de quintes.

El senyor Simó segueix dient que ja que la majoria diu que vol fer vida nova, tot el poble l'aplaudirà si protegia els empleus per concurs o oposició. Però això de la era nova es una camàndula.

Observa que en la proposició es comet un error al dir que es ratifica el nomenament de D. Silvano, puix es tracta d'un acord anula. (El senyor Loperena: Es diu aixís per a fer bonic). S'ocupa del concurs en virtut del qual va ésser otorgada la plaça d'oficial de quintes a don Silvano. Diu que aquest no aduï altres mèrits que l'haver sigut secretari de l'Ajuntament de Tabuena, poblet de 1.300 habitants de la regió germana aragonesa, amb la particularitat de que quant desempenyà el càrreg no estava encara vigent la novíssima llei de quintes, molt més complicada que l'anterior. En canvi no es volgué nomenar a un digne funcionari de l'Ajuntament que durant tot l'any passat estigué a les ordres del senyor Kies, el qual sortí un deixeble apromatíssim del próbe i competent secretari que acaba de cessar, segons informem del mateix: Recordis la comunicació que es rebé l'any passat, de la Comissió mixta de recrutament, en sentit afremat laudatori per la exactitud amb que complí el seu comés el senyor Secretari, ajudat d'aquell digne funcionari.

El senyor Aguadé no sabent que contestar diu que ve amb criteri tancat i que es inútil raonar sobre l'assumpte, puix ells entenen que el senyor Silva no és competent.

S'aproven ambdues proposicions amb els vots en contra de les minorïes.

S'acorda sol·licitar l'amnistia i que els comptes vinguin a l'Ajuntament firmats pels presidents de Comissions. El senyor Simó (Jaume) demana l'arregló de l'acera del carrer Raseta de Sales i de les passeres del carrer del Batán i s'aixeca la sessió.

El senyor Aguadé no sabent que contestar diu que ve amb criteri tancat i que es inútil raonar sobre l'assumpte, puix ells entenen que el senyor Silva no és competent.

S'aproven ambdues proposicions amb els vots en contra de les minorïes.

S'acorda sol·licitar l'amnistia i que els comptes vinguin a l'Ajuntament firmats pels presidents de Comissions.

El senyor Simó (Jaume) demana l'arregló de l'acera del carrer Raseta de Sales i de les passeres del carrer del Batán i s'aixeca la sessió.

Informació

Escola de Viticultura i Enologia de Reus

Observacions Meteorològiques DEL DIA D'AHIR

Table with 3 columns: Observació, A les 9, A les 15. Rows include Baròmetre corregit, Termòmetre (Màxima, Mínima, Ombra), Psicòmetre (Temperatura, Humitat), Pressió del vapor acuos, Anemò-Direcció del vent, Pluviòmetre, Evaporímetre, Estat del cel.

Foment Republicà Nacionalista

Complimentant lo que disposen els Estatuts d'aquesta entitat, se convoca als senyors socis a eleccions que, per a renovar el Consell Directiu, se celebra-

rán el proper diumenge, dia 6 del corrent, a les quatre de la tarda.

El mateix dia i hora es procedirà a l'elecció dels individus que han de constituir el Comitè d'Acció Política que per acord de la darrera Assamblea es té de nomenar.

Reus i de gener de 1918.—P. A. del C. D.—El secretari, Esteve Massagué.

Rectificació del Cens

Del dia 1 al 15 del corrent tindrà lloc la rectificació del nou Cens electoral, el qual estarà exposat durant dit plaç en els baixos de les Cases Consistorials.

A tots els nostres amics que es considerin amb dret a figurar hi i perquè no ompliren les fulles que es passaren a domicili o per qualsevolga altre motiu no hi constin se'ls prega ho fassin avinen a les oficines del FOMENT REPUBLICA NACIONALISTA, quines cuidaran de la seva inclusió.

Sr. Governador!

Tenim entès que les instruccions que donà el Govern als governadors civils foren de que es prohibís el joc a tot arreu ja per a no agrayar la situació enjuniada de les famílies pobres amb motiu de l'alça de les subsistències com per a evitar que el caciquisme seguís abusant de la llicència i el privilegi.

Doncs bé, fa un quan temps que a Reus se juga als prohibits a ciència i paciència dels agents de l'autoritat, no sols en les societats si no també en els cafés públics i bars concorreguts per gent modesta i treballadors.

PREUFETAIRES

Se necessiten per collir i arreplegar olives i per a fer clots on plantar-hi avellaners.

Donaran raó en aquesta impremta.

El brillant article que ahir «En Marcellí Domingo» publicà a «La Lucha» i que amb gust reproduïm com a devantat del present nombre, ha produït excelent impressió entre les veritables republicans de la localitat, expedit-se amb tal motiu nombroses targetes i telegrams de felicitació al valent diputat per Tortosa, entre ells els següents:

«Marcellí Domingo.—Redacció «La Lucha».—Barcelona.

Regidors nacionalistes republicans a quest Ajuntament que votaren Casagolda republicana enfront maurista Sardà feliciten V. per just i enlairat article «La Lucha» acullit entusiasme per opinió.—Loperena, Pijoan, Clivillés, Aulés.

«Redacció diari FOMENT el felicita per article: «Pueblos que merecen malos Gobiernos».—Roca, director.»

«Joventut Nacionalista Republicana el felicita efusivament per article «Burgo Podrido» contra defecció possibilista.—Massagué, president.»

«Felicite efusivament articulo hoy «Lucha».—Manuel Casagolda, concejal republicano independiente Ayuntamiento de Reus.»

«Vostre vibrant article enardeix cors veritables republicans rebeu felicitació entusiasta Foment Republica Nacionalista.—President, Balagué.»

Banc de Reus de Descomptes i Préstams

Negociem tots els cupons Deutes de l'Estat de venciment primer gener 1918. Canvi de bitllets i monedes estrangeres.

Acompanyat d'atent B. L. M. hem rebut un exemplar de la «Memoria» del curs acadèmic de 1916 a 1917, d'aquest Institut general i tecnic, llegida en la solemne obertura del de 1917 a 1918 pel secretari d'aquell establiment, do cent don Francesc Cabré i González.

Agram l'atenció.

La companyia de sarguela d'en Laureà Riba que ve actuant amb èxit en el Teatre Fortuny, aquesta nit posarà en escena la opereta en tres actes «La mujer divorciada».